

UREDBA O PLANU MREŽE ZDRAVSTVENIH USTANOVA

(*"Sl. glasnik RS", br. 42/2006, 119/2007, 84/2008, 71/2009, 85/2009 i 24/2010*)

I UVODNE ODREDBE

Član 1

Ovom uredbom utvrđuje se Plan mreže zdravstvenih ustanova - broj, struktura, kapaciteti i prostorni raspored zdravstvenih ustanova u državnoj svojini (u daljem tekstu: zdravstvena ustanova) i njihovih organizacionih jedinica po nivoima zdravstvene zaštite, organizacija službe hitne medicinske pomoći, kao i druga pitanja od značaja za organizaciju zdravstvene službe u Republici Srbiji.

Tabela teritorijalnog rasporeda i posteljnih kapaciteta zdravstvenih ustanova u Republici Srbiji odštampana je uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo.

Član 2

Zdravstvene ustanove osnivaju se i obavljaju zdravstvenu delatnost u skladu sa zakonom i ovom uredbom.

Za ostvarivanje prava građana u oblasti zdravstvene zaštite, kao i za sprovođenje programa zdravstvene zaštite donetih na nivou Republike Srbije (u daljem tekstu: Republika), mogu se osnivati sredstvima u državnoj svojini sve zakonom utvrđene vrste zdravstvenih ustanova (dom zdravlja, apoteka, bolnica, zavod, zavod za javno zdravlje, klinika, institut, kliničko-bolnički centar i klinički centar).

Zdravstvene ustanove iz stava 2. ovog člana, u zavisnosti od zdravstvene delatnosti koju obavljaju, broja stanovnika kojima pružaju zdravstvenu zaštitu, kao i od učestalosti i složenosti zahteva građana za zdravstvenom zaštitom, osnivaju se i adekvatno raspoređuju na celoj teritoriji Republike.

Član 3

Zdravstvene ustanove obavljaju zdravstvenu delatnost na primarnom, sekundarnom i tercijarnom nivou.

II ZDRAVSTVENA DELATNOST NA PRIMARNOM NIVOU

Član 4

Zdravstvenu delatnost na primarnom nivou obavlja dom zdravlja, apoteka i zavod (zavod za zdravstvenu zaštitu studenata, zavod za zdravstvenu zaštitu radnika, zavod za hitnu medicinsku pomoć, zavod za gerontologiju, zavod za stomatologiju, zavod za plućne bolesti i tuberkulozu i zavod za kožno-venerične bolesti).

1. Dom zdravlja

Član 5

Dom zdravlja osniva se za teritoriju jedne opštine (sa najmanje 10.000 stanovnika), dve ili više opština, odnosno grada, u skladu sa Planom mreže zdravstvenih ustanova (u daljem tekstu: Plan mreže).

Dom zdravlja obezbeđuje najmanje preventivnu zdravstvenu zaštitu za sve kategorije stanovnika, hitnu medicinsku pomoć, opštu medicinu, zdravstvenu zaštitu žena i dece, patronažnu službu, kao i laboratorijsku i drugu dijagnostiku.

U domu zdravlja obezbeđuje se i prevencija i lečenje u oblasti stomatološke zdravstvene zaštite, zdravstvena zaštita zaposlenih, odnosno medicina rada i fizikalna medicina i rehabilitacija, ako obavljanje ove zdravstvene delatnosti nije organizovano u drugoj zdravstvenoj ustanovi na teritoriji za koju je dom zdravlja osnovan.

U domu zdravlja koji je osnovan za teritoriju sa preko 20.000 stanovnika, a udaljen je preko 20 kilometara od najbliže opšte bolnice, odnosno dom zdravlja koji je osnovan za teritoriju sa preko 15.000 stanovnika, a udaljen je preko 50 kilometara od najbliže opšte bolnice, može se obavljati i specijalističko-konsultativna delatnost iz interne medicine, pneumoftizilogije, oftalmologije, otorinolaringologije, psihijatrije (zaštita mentalnog zdravlja), dermatovenerologije i medicine sporta.

Dom zdravlja može u svom sastavu imati apoteku preko koje se snabdeva lekovima za parenteralnu upotrebu i drugim medicinskim sredstvima, odnosno preko koje snabdeva stanovništvo lekovima i medicinskim sredstvima.

Za snabdevanje lekovima za parenteralnu upotrebu i drugim medicinskim sredstvima za interne potrebe dom zdravlja može obrazovati posebnu organizacionu jedinicu, ili obavljanje tih poslova obezbediti preko druge apoteke.

U domu zdravlja obezbeđuje se i sanitetski prevoz ako ta služba nije organizovana u bolnici ili u drugoj zdravstvenoj ustanovi na teritoriji za koju je dom zdravlja osnovan.

Član 6

Dom zdravlja može organizovati i stacionar za dijagnostiku i lečenje akutnih i hroničnih bolesti - kapaciteta 0,5 postelja na 1.000 stanovnika na teritoriji za koju je osnovan, kao i porodilište sa najviše 10 postelja, ako je udaljenost od najbliže opšte bolnice najmanje 30 kilometara.

Član 7

Dom zdravlja, u zavisnosti od broja stanovnika na teritoriji za koju je osnovan, gustine naseljenosti i saobraćajne povezanosti, u prostorno izdvojenim naseljenim mestima, ustanovama i privrednim društvima, može obrazovati organizacione jedinice, i to: ogranak doma zdravlja, zdravstvenu stanicu i zdravstvenu ambulantu.

Ogranak doma zdravlja može organizovati dom zdravlja koji je osnovan za opštinu ili grad sa preko 100.000 stanovnika - za najmanje 40.000 stanovnika te opštine, odnosno grada, kao i dom zdravlja osnovan za dve ili više opština - u opštini izvan sedišta doma zdravlja za najmanje 8.000 stanovnika.

U ogranku se obezbeđuje hitna medicinska pomoć, zdravstvena zaštita dece i školske dece, žena i odraslog stanovništva, patronažna služba i kućno lečenje i nega, kao i preventivna i dečija stomatologija.

Zdravstvena stanica organizuje se za jedno ili više naseljenih mesta udaljenih preko 10 kilometara od sedišta doma zdravlja i sa najmanje 5.000 stanovnika, za obavljanje najmanje delatnosti hitne medicinske pomoći, opšte medicine i zdravstvene zaštite dece i školske dece.

Zdravstvena ambulanta organizuje se u naseljenom mestu, školi, privrednom društvu ili ustanovi ako opredeljeni broj korisnika omogućava angažovanje jednog tima za obavljanje delatnosti iz opšte medicine ili zdravstvene zaštite dece i školske dece ili preventivne i dečije stomatologije.

Član 8

Ako u opštini postoje dom zdravlja i opšta bolnica koji su u državnoj svojini, laboratorijska, radiološka i druga dijagnostika mogu se organizovati u okviru jedne zdravstvene ustanove i to u opštoj bolnici.

2. Apoteka

Član 9

Apoteka se osniva za teritoriju jedne ili više opština (za najmanje 40.000 stanovnika), odnosno grada.

Apoteka može organizovati ogranak apoteke (za najmanje 10.000 stanovnika) ili jedinicu za izdavanje gotovih lekova.

3. Zavod

Član 10

Zavod se može osnovati samo na teritoriji na kojoj se nalazi sedište univerziteta koji u svom sastavu ima fakultet zdravstvene struke.

Zavod sprovodi zdravstvenu zaštitu pojedinih grupacija stanovništva, odnosno zdravstvenu delatnost iz pojedine oblasti zdravstvene zaštite.

Zavod u okviru obavljanja delatnosti prati, istražuje i proučava zdravstveno stanje stanovništva u oblasti za koju je osnovan.

Član 11

Zavod za zdravstvenu zaštitu studenata osniva se za najmanje 10.000 studenata i obavlja preventivnu i kurativnu zdravstvenu zaštitu studenata iz oblasti opšte medicine, stomatologije, ginekologije, laboratorijske i druge dijagnostike i terapije za potrebe studenata.

Zavod za zdravstvenu zaštitu studenata koji obezbeđuje zdravstvenu zaštitu za najmanje 30.000 studenata može obavljati specijalističko-konsultativnu delatnost iz interne medicine, psihijatrije (zaštita mentalnog zdravlja), oftalmologije, otorinolaringologije, dermatovenerologije, fizikalne medicine i rehabilitacije, epidemiologije i socijalne medicine sa informatikom.

Zavod iz stava 2. ovog člana može imati stacionar kapaciteta do 0,5 postelja na 1.000 studenata, za kratkotrajnu hospitalizaciju radi lečenja i nege kada nije neophodno bolničko lečenje i kao zamena za kućno lečenje.

Član 12

Zavod za zdravstvenu zaštitu radnika obavlja zdravstvenu zaštitu zaposlenih s ciljem: očuvanja zdravlja zaposlenih u bezbednoj i zdravoj radnoj sredini; utvrđivanja radne sposobnosti za obavljanje određene delatnosti (prethodni pregledi); ranog otkrivanja poremećaja zdravlja u vezi sa radom i radnom sredinom (periodični i drugi preventivni pregledi); otkrivanja faktora radne sredine koji mogu nepovoljno uticati na zdravlje radnika i sprovođenja drugih preventivnih mera.

Zavod za zdravstvenu zaštitu radnika može obavljati i preventivnu i kurativnu zdravstvenu delatnost iz oblasti opšte medicine, ginekologije i stomatologije.

Zavod za zdravstvenu zaštitu radnika može obavljati i specijalističko-konsultativnu delatnost iz oblasti interne medicine, psihijatrije (neuropsihijatrije), otorinolaringologije i oftalmologije, prvenstveno radi obavljanja preventivnih pregleda iz stava 1. ovog člana.

Član 13

Zavod za hitnu medicinsku pomoć obavlja delatnost hitne medicinske pomoći kod akutno obolelih i povređenih - na licu mesta, u toku transporta i u zdravstvenoj ustanovi.

Zavod za hitnu medicinsku pomoć obavlja i sanitetski prevoz akutno obolelih i povređenih lica u druge odgovarajuće zdravstvene ustanove, vrši prevoz nepokretnih, ograničeno pokretnih pacijenata i pacijenata na dijalizi, ako ova delatnost nije obezbeđena preko druge zdravstvene ustanove, kao i snabdevanje lekovima koji se daju u hitnim slučajevima.

Član 14

Zavod za gerontologiju obavlja zdravstvenu zaštitu starih lica iz oblasti opšte medicine, stomatologije, rehabilitacije, palijativnog zbrinjavanja i nege u kućnim uslovima.

Zavod za gerontologiju može obavljati i specijalističko-konsultativnu delatnost iz oblasti interne medicine, neurologije i psihijatrije (neuropsihijatrije).

Član 15

Zavod za stomatologiju obavlja stomatološku delatnost iz oblasti preventivne i dečije stomatologije i opšte stomatologije.

Zavod za stomatologiju obavlja i specijalističko-konsultativnu delatnost iz oblasti ortopedije vilica, stomatološke protetike, parodontologije i oralne medicine, bolesti zuba sa endodoncijom i oralne hirurgije.

Član 16

Zavod za plućne bolesti i tuberkulozu pruža preventivne, dijagnostičke, terapijske i rehabilitacione zdravstvene usluge iz oblasti zdravstvene zaštite pacijenata obolelih od tuberkuloze i drugih plućnih bolesti, koje se mogu lečiti na ambulantni način.

Zavod za plućne bolesti i tuberkulozu obavlja i specijalističko-konsultativnu delatnost iz oblasti interne medicine i pneumoftizilogije.

Zavod za plućne bolesti i tuberkulozu u sklopu preventivne zdravstvene zaštite organizuje i sprovodi mere za sprečavanje, suzbijanje, rano otkrivanje i praćenje tuberkuloze i drugih plućnih bolesti.

Član 17

Zavod za kožne i venerične bolesti pruža preventivne, dijagnostičke, terapijske i rehabilitacione zdravstvene usluge i obavlja specijalističko-konsultativnu delatnost iz oblasti dermatovenerologije i mikrobiologije sa parazitologijom.

Zavod za kožne i venerične bolesti u sklopu preventivne zdravstvene delatnosti organizuje i sprovodi mere za sprečavanje, suzbijanje, rano otkrivanje i praćenje polno prenosivih infekcija.

III ZDRAVSTVENA DELATNOST NA SEKUNDARNOM I TERCIJARNOM NIVOU

Član 18

Stacionarnu i specijalističko-konsultativnu delatnost na sekundarnom nivou obavlja opšta i specijalna bolnica.

Kliničko-bolnički centar obavlja visokospecijalizovanu specijalističko-konsultativnu i stacionarnu zdravstvenu delatnost na tercijarnom nivou iz jedne ili više grana medicine, kao i specijalističko-konsultativnu i stacionarnu zdravstvenu delatnost na sekundarnom nivou zdravstvene zaštite.

Klinika, institut i klinički centar obavljaju visokospecijalizovanu specijalističko-konsultativnu, odnosno visokospecijalizovanu specijalističko-konsultativnu i stacionarnu zdravstvenu delatnost na tercijarnom kao i specijalističko-konsultativnu i stacionarnu zdravstvenu delatnost na sekundarnom nivou.

Zdravstvene ustanove iz st. 1, 2. i 3. ovog člana obavljaju i farmaceutsku zdravstvenu delatnost preko bolničke apoteke.

Član 19

Specijalističko-konsultativna delatnost zdravstvenih ustanova iz člana 18. ove uredbe obuhvata: specijalističke preglede i konsultacije po uputu izabranog lekara; prijem i zbrinjavanje urgentnih stanja, preglede i dijagnostičku obradu pacijenata upućenih na bolničko lečenje; dijagnostiku, terapijski i rehabilitacioni tretman u okviru dnevnih bolnica; fizikalnu medicinu i rehabilitaciju za ambulantne i hospitalizovane pacijente; obavljanje laboratorijskih, radioloških i drugih dijagnostičkih usluga za ambulantne pacijente, kao i drugu odgovarajuću specijalističko-konsultativnu delatnost (u daljem tekstu: poliklinička služba).

Član 20

Dnevna bolnica, kao posebna organizaciona jedinica polikliničke službe bolnice, organizuje se za obavljanje dijagnostičkih, terapijskih i rehabilitacionih usluga za ambulantne pacijente u sledećim oblastima: nefrologiji (hemodijaliza i peritonealna dijaliza) i drugim internističkim granama medicine (prvenstveno radi primene parenteralne i inhalacione terapije); hirurškim

granama medicine (radi obavljanja hirurških intervencija i operacija iz oblasti jednodnevne hirurgije) i psihijatriji - zaštiti mentalnog zdravlja (radi primene kombinovanih mera psihoterapije, socioterapije, okupacione i radne terapije i psihosocijalne podrške obolelim i članovima njihovih porodica).

Dnevna bolnica kapacitete za program dijalize za hronično obolele pacijente obezbeđuje u skladu sa brojem obolelih.

Kapaciteti dnevnih bolnica u internističkim i hirurškim oblastima obezbeđuju se sa najmanje 5% postelja u odnosu na broj postelja u odgovarajućim bolničkim odeljenjima.

Kapacitet dnevne bolnice u psihijatriji iskazuje se brojem mesta za pojedine vrste grupnih psihoterapijskih i rehabilitacionih aktivnosti.

Član 21

Za ostvarivanje zakonom utvrđenih prava na bolničku zdravstvenu zaštitu u Republici Srbiji predviđeno je 38.770 bolničkih postelja, odnosno do 5,14 postelja na 1.000 stanovnika, i to za:

	Bolničke postelje	
	broj	stopa na 1.000 stanovnika
1) kratkotrajnu hospitalizaciju akutno obolelih i povređenih:		
a) na sekundarnom nivou	24.598	do 3,27
b) na tercijarnom nivou	6.000	do 0,80
2) produženo lečenje i dugotrajnu hospitalizaciju:		
a) psihijatrijskih bolesnika	3.400	do 0,45
b) obolelih od tuberkuloze, nespecifičnih oboljenja pluća i drugih hroničnih oboljenja i stanja	912	do 0,12
3) rehabilitaciju u specijalizovanim bolničkim ustanovama	3.860	do 0,51

Pod bolničkim posteljama iz stava 1. ovog člana ne podrazumevaju se postelje u dnevnim bolnicama, neonatološkim odeljenjima porodilišta i postelje za pratioce.

1. Kratkotrajna hospitalizacija

a) sekundarni nivo

Član 22

Kapaciteti bolničkih ustanova za zbrinjavanje i lečenje akutnih oboljenja, stanja i povreda na sekundarnom nivou, sa prosečnom dužinom boravka lečenih na nivou ustanove do 8,5 iskazuju se brojem postelja po oblastima bolničke zaštite na 1.000 stanovnika upravnog okruga i grada Beograda (u daljem tekstu: stopa obezbeđenosti bolničkim posteljama) na sledeći način:

Delatnost	Stopa na 1.000 stanovnika okruga/grada
1. INTERNISTIČKE DISCIPLINE (interna medicina, pulmologija, pneumoftizilogija, neurologija, psihijatrija, infektologija, dermatovenerologija)	1,50
2. HIRURŠKE DISCIPLINE (hirurgija, ortopedija, urologija, otorinolaringologija, oftalmologija)	1,00
3. PEDIJARIJA	0,20
4. GINEKOLOGIJA I AKUŠERSTVO	0,37
5. PRODUŽENO LEČENJE I NEGA (gerijatrija, palijativno zbrinjavanje, hemioterapija, fizikalna medicina i rehabilitacija)	0,20

UKUPNO:

3,27

Boravak pacijenata u jedinici za produženo lečenje i negu, uključujući i period akutnog zbrinjavanja na nekom drugom odeljenju, može trajati do 30 dana.

Član 23

U upravnom okrugu i gradu Beogradu gde postoje dve ili više bolničkih ustanova koje obavljaju delatnost i na sekundarnom nivou, ukupan broj postelja i broj postelja po medicinskim disciplinama iz člana 22. ove uredbe raspoređuje se po zdravstvenim ustanovama vodeći računa o: broju stanovnika koji gravitiraju tim ustanovama i koriste njihove usluge, oblastima delatnosti, prostornim, posteljnim i kadrovskim kapacitetima tih ustanova.

Opšta bolnica u sedištu upravnog okruga, kao i opšta bolnica osnovana za teritoriju više opština, obavlja bolničku i specijalističko-konsultativnu delatnost iz oblasti medicine navedenih u članu 22. ove uredbe.

Opšta bolnica u sedištu upravnog okruga kojoj gravitira preko 200.000 stanovnika može u okviru hirurgije obavljati delatnost i iz dečije, vaskularne i plastične i rekonstruktivne hirurgije, a u okviru otorinolaringologije i iz maksilofacijalne hirurgije.

Opšte bolnice osnovane u državnoj svojini u: Subotici, Čupriji, Boru i Užicu mogu obavljati delatnost i iz oblasti neurohirurgije.

Član 24

Opšta bolnica osnovana za teritoriju jedne opštine, odnosno opšta bolnica kojoj gravitira manje od 50.000 stanovnika, može obavljati bolničku i specijalističko-konsultativnu delatnost iz interne medicine, opšte hirurgije, pedijatrije, ginekologije i akušerstva.

Opšta bolnica iz stava 1. ovog člana može obavljati specijalističko-konsultativnu delatnost i iz neurologije, psihijatrije (neuropsihijatrije), ortopedije, urologije, oftalmologije, otorinolaringologije i dermatovenerologije.

b) tercijarni nivo

Član 25

Posteljni kapaciteti kliničko-bolničkih centara, klinika, instituta i kliničkih centara za pružanje zdravstvenih usluga tercijarnog nivoa (6.000 bolničkih postelja, odnosno 0.8 na 1.000 stanovnika) utvrđuju se na nivou autonomne pokrajine i Republike.

Kapaciteti iz stava 1. ovog člana raspoređuju se po ustanovama na tercijarnom nivou srazmerno potrebama stanovništva koje gravitira tim ustanovama, u skladu sa kadrovskim, prostornim i drugim mogućnostima ustanova za rešavanje najsloženijih zdravstvenih potreba.

2. Produženo lečenje i dugotrajna hospitalizacija

Član 26

Bolničko lečenje i nega koje zbog vrste bolesti i stepena onesposobljenosti hospitalizovanih traje do 30 dana smatra se produženim lečenjem, a ako traje duže od 30 dana smatra se dugotrajnom hospitalizacijom, u smislu ove uredbe.

Član 27

Bolničko lečenje obolelih od psihijatrijskih bolesti koristi se do 3.400 bolničkih postelja u specijalnim bolnicama u: Novom Kneževcu, Vršcu, Kovinu i Gornjoj Toponici i u delu Specijalne bolnice za psihijatrijske bolesti "dr Laza Lazarević" u Beogradu.

U okviru bolničkih postelja iz stava 1. ovog člana, do 1.500 postelja koristiće se za zbrinjavanje i lečenje psihotičnih poremećaja u akutnoj fazi, bolesti zavisnosti, za forenzičku psihijatriju, psihogerijatriju i psihosocijalnu rehabilitaciju, a do 1.900 postelja za hospitalizaciju pacijenata obolelih od hroničnih psihijatrijskih bolesti.

Član 28

Za bolničko lečenje obolelih od tuberkuloze i nespecifičnih plućnih bolesti koriste se kapaciteti specijalnih bolnica u: Zrenjaninu, Beloj Crkvi, Sokobanji, "Ozren" u Sokobanji i Surdulici.

Za bolničko lečenje obolelih od šećerne bolesti, metaboličkih i drugih poremećaja koriste se kapaciteti specijalnih bolnica u: Bukovičkoj Banji, Vrnjačkoj Banji, Zaječaru i Čajetini.

Za bolničko lečenje obolelih od neuroloških i neuromišićnih bolesti koriste se kapaciteti specijalnih bolnica u Beogradu i Novom Pazaru.

3. Rehabilitacija u bolničkim ustanovama

Član 29

U bolničkim ustanovama za kratkotrajnu hospitalizaciju sprovode se odgovarajući rani akutni rehabilitacioni tretman i rani subakutni rehabilitacioni tretman u toku bolničkog lečenja, kao i rehabilitacioni tretman u dnevnim bolnicama i ambulantnim uslovima.

Produžena rehabilitacija obezbeđuje se u bolničkim ustanovama specijalizovanim za rehabilitaciju kao kontinuirani produžetak lečenja i rehabilitacije, u okviru određenog indikacionog područja, kada se funkcionalne smetnje ne mogu ublažiti ili otkloniti sa podjednakom efikasnošću u ambulantno-polikliničkim uslovima i u okviru bolničkog lečenja osnovne bolesti.

Produžena rehabilitacija iz stava 2. ovog člana obezbeđuje se isključivo posle završenog odgovarajućeg ranog akutnog rehabilitacionog tretmana i ranog subakutnog rehabilitacionog tretmana u toku bolničkog lečenja u bolničkim ustanovama za kratkotrajnu hospitalizaciju.

Član 30

Produžena rehabilitacija u bolničkim ustanovama specijalizovanim za rehabilitaciju obezbeđuje se za sledeća indikaciona područja:

- 1) neurološka oboljenja;
- 2) oboljenja srca i krvnih sudova:
 - (a) oboljenja perifernih krvnih sudova;
- 3) reumatska oboljenja;
- 4) oboljenja respiratornog sistema;
- 5) povrede i oboljenja lokomotornog sistema;
- 6) endokrinološka oboljenja.

Produženu rehabilitaciju iz oblasti pomenutih indikacionih područja obezbeđuju sledeće bolničke ustanove specijalizovane za rehabilitaciju:

- 1) Specijalna bolnica za rehabilitaciju Melenci, 300 postelja za rehabilitaciju - neurološka oboljenja, reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;
- 2) Specijalna bolnica za rehabilitaciju Banja Kanjiža, 140 postelja za rehabilitaciju - neurološka oboljenja, reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;
- 3) Specijalna bolnica za rehabilitaciju Apatin, 60 postelja za rehabilitaciju - reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;

- 4) Specijalna bolnica za neurološka i posttraumatska stanja Stari Slankamen, 295 postelja za rehabilitaciju - neurološka oboljenja, reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;
- 5) Specijalna bolnica za rehabilitaciju Vrdnik, 70 postelja za rehabilitaciju - reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;
- 6) Specijalna bolnica za rehabilitaciju Banja Koviljača, 200 postelja za rehabilitaciju - neurološka oboljenja, reumatska oboljenja, povrede i oboljenja lokomotornog sistema i rehabilitacija dece;
- 7) Specijalna bolnica za rehabilitaciju "Bukovička Banja", Arandelovac, 50 postelja za rehabilitaciju - reumatska oboljenja, oboljenja respiratornog sistema, povrede i oboljenja lokomotornog sistema i rehabilitacija dece;
- 8) Specijalna bolnica za nespecifične plućne bolesti "Sokobanja", Sokobanja, 165 postelja za rehabilitaciju - reumatska oboljenja, oboljenja respiratornog sistema, povrede i oboljenja lokomotornog sistema i rehabilitacija dece;
- 9) Specijalna bolnica za rehabilitaciju "Gamzigrad", Zaječar, 90 postelja za rehabilitaciju - neurološka oboljenja, oboljenja perifernih krvnih sudova, reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;
- 10) Specijalna bolnica za bolesti štitaste žlezde i bolesti metabolizma "Zlatibor", Čajetina, 70 postelja za rehabilitaciju - reumatska oboljenja, povrede i oboljenja lokomotornog sistema, endokrinološka oboljenja i rehabilitacija dece;
- 11) Specijalna bolnica za rehabilitaciju "Zlatar", Nova Varoš, 60 postelja za rehabilitaciju - reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;
- 12) Specijalna bolnica za rehabilitaciju Ivanjica, 80 postelja za rehabilitaciju - reumatska oboljenja, oboljenja respiratornog sistema i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;
- 13) Specijalna bolnica za lečenje i rehabilitaciju "Merkur", Vrnjačka Banja, 400 postelja za rehabilitaciju - endokrinološka oboljenja;
- 14) Specijalna bolnica za rehabilitaciju "Agens", Mataruška Banja, Kraljevo, 140 postelja za rehabilitaciju - neurološka oboljenja, reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;
- 15) Specijalna bolnica za progresivne mišićne i neuromišićne bolesti Novi Pazar, 100 postelja za rehabilitaciju - neurološka oboljenja, reumatska oboljenja, povrede i oboljenja lokomotornog sistema i rehabilitacija dece;
- 16) Specijalna bolnica za rehabilitaciju "Ribarska Banja", Kruševac, 260 postelja za rehabilitaciju - neurološka oboljenja, reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;
- 17) Institut za lečenje i rehabilitaciju "Niška Banja", Niš, 350 postelja za rehabilitaciju - oboljenja srca i krvnih sudova, reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;
- 18) Specijalna bolnica za rehabilitaciju "Žubor", Kuršumlija, 30 postelja za rehabilitaciju - oboljenja perifernih krvnih sudova i reumatska oboljenja;

19) Specijalna bolnica za rehabilitaciju "Gejzer", Sijarinska Banja, Medveđa, 50 postelja za rehabilitaciju - reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;

20) Specijalna bolnica za rehabilitaciju Bujanovac, 40 postelja za rehabilitaciju - oboljenja perifernih krvnih sudova, reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;

21) Specijalna bolnica za rehabilitaciju "Vranjska Banja", Vranje, 30 postelja za rehabilitaciju - reumatska oboljenja i povrede i oboljenja lokomotornog sistema;

22) Institut za rehabilitaciju, Beograd, 380 postelja za rehabilitaciju - neurološka oboljenja, oboljenja srca i krvnih sudova, reumatska oboljenja, oboljenja respiratornog sistema i povrede, oboljenja lokomotornog sistema i rehabilitacija dece.

IV ZDRAVSTVENA DELATNOST KOJA SE OBAVLJA NA VIŠE NIVOVA

Član 31

Za obavljanje zdravstvene delatnosti na više nivoa zdravstvene zaštite osnivaju se sledeće zdravstvene ustanove: zavod za javno zdravlje, zavod za transfuziju krvi, zavod za medicinu rada, zavod za sudsku medicinu, zavod za virusologiju, vakcine i serume, zavod za antirabičnu zaštitu, zavod za psihofiziološke poremećaje i govornu patologiju i zavod za biocide i medicinsku ekologiju.

Zdravstvene ustanove iz stava 1. ovog člana obavljaju delatnost u skladu sa zakonom.

V ORGANIZACIJA SLUŽBE HITNE MEDICINSKE POMOĆI

Član 32

Pružanje hitne medicinske pomoći akutno obolelim i povređenim osobama prioriteta je obaveza zdravstvenih radnika i zdravstvenih ustanova na svim nivoima zdravstvene delatnosti.

U postupku zbrinjavanja hitnih stanja i oboljenja primenjuju se načela i metodi urgentne medicine.

Član 33

Služba hitne medicinske pomoći organizuje se u okviru dva funkcionalno povezana podsistema: prehospitalna hitna medicinska pomoć i hitna medicinska pomoć u okviru bolničke delatnosti.

Član 34

Prehospitalna hitna medicinska pomoć jeste kontinuirana delatnost zdravstvenih ustanova primarnog nivoa zdravstvene delatnosti i obuhvata: ukazivanje medicinske pomoći na mestu događaja i u zdravstvenoj ustanovi, sanitetski prevoz kritično obolelih i povređenih do stacionarne ustanove, uz neprekidno praćenje stanja i pružanje neophodne pomoći u toku transporta.

Prehospitalna hitna medicinska pomoć na nivou opštine obavlja se u okviru redovne delatnosti izabranog lekara i njegovih saradnika i radom lekara u pripravnosti ili dežurne ekipe noću, nedeljom i u dane državnih praznika.

U opštini sa preko 25.000 stanovnika može se organizovati služba hitne medicinske pomoći za kontinuirani prijem i zbrinjavanje urgentnih stanja.

Član 35

Hitna medicinska pomoć u okviru bolničke delatnosti obezbeđuje se preko stručnih timova prijemno-urgentnog odeljenja opštih bolnica i kliničko-bolničkih centara, klinika, instituta i kliničkih centara i prijemom na bolnički tretman.

Bolničke ustanove koje ne mogu adekvatno zbrinuti obolele i povređene, dužne su da obezbede sanitetski prevoz i odgovarajuću stručnu pomoć u toku transporta do odgovarajuće bolničke ustanove.

Ako je u bolničkoj ustanovi hitno zbrinjavanje povređenog ili obolelog pacijenta završeno u danu javljanja bolničkoj ustanovi i pacijent se otpušta na kućno lečenje, a isti nema mogućnost organizacije sopstvenog prevoza, bolnička ustanova obezbeđuje prevoz pacijenta.

VI ORGANIZACIONE JEDINICE ZDRAVSTVENIH USTANOVA I MERE ZA UNAPREĐENJE EFIKASNOSTI RADA

Član 36

Zdravstvene ustanove obrazuju organizacione jedinice u skladu sa delatnošću za koju su osnovane i u zavisnosti od broja zaposlenih, a s ciljem efikasnijeg korišćenja kadrova, sredstava za rad, bolničkih postelja i drugih kapaciteta i radi povećanja dostupnosti zdravstvenih usluga, kvaliteta i efektivnosti mera zaštite.

Član 37

U zdravstvenim ustanovama na primarnom nivou zdravstvene zaštite obrazuju se organizacione jedinice po teritorijalnom principu (ogranak, zdravstvena stanica, zdravstvena ambulanta) i po funkcionalnom principu za jednu ili više oblasti u okviru delatnosti (služba, odeljenje, odsek).

Član 38

U bolničkim ustanovama obrazuju se organizacione jedinice koje objedinjavaju stacionarnu i specijalističko-konsultativnu delatnost u jednoj ili više srodnih oblasti medicine, kao i organizacione jedinice za obavljanje dijagnostičkih, rehabilitacionih i drugih stručnih poslova za ambulantne i stacionarno lečene pacijente.

Član 39

Stacionarna delatnost obavlja se u okviru bolničkih jedinica (odeljenja), organizovanih, u okviru jedne ili više srodnih medicinskih disciplina i po intenzitetu lečenja i nege.

Obrazovanje bolničkih jedinica po intenzitetu lečenja i nege podrazumeva, pored standardnih bolničkih odeljenja, i odeljenja za intenzivno lečenje i negu, a po potrebi i odeljenja za poluintenzivno lečenje i negu.

Član 40

U bolnicama za akutna stanja i oboljenja, u zavisnosti od zdravstvenih potreba pacijenata, obezbeđuje se lečenje u standardnim bolničkim i kliničkim odeljenjima (osnovni nivo lečenja i nege) i na višim nivoima lečenja i nege, i to:

1) Nivo 1 - za lečenje i negu pacijenata visoko zavisnih od tuđe pomoći i pacijenata sa mogućim pogoršanjem njihovog zdravstvenog stanja, kao i pacijenata koji su premešteni sa višeg nivoa lečenja i nege čije zdravstvene potrebe mogu biti zadovoljene u odeljenju za standardno lečenje, ali uz dodatni nadzor i potporu. Kada se ukaže potreba za ove pacijente može se obrazovati posebna bolnička jedinica za poluintenzivno lečenje i negu;

2) Nivo 2 intenzivnog lečenja i nege - za pacijente sa disfunkcijom (oštećenjem) najmanje jednog organskog sistema kod kojih je potrebna osnovna respiratorna ili hemodinamska potpora, za pacijente koji su na postoperativnom lečenju, kao i za one koji su premešteni sa višeg nivoa lečenja i nege;

3) Nivo 3 intenzivnog lečenja i nege - za pacijente kod kojih je neophodna složena respiratorna potpora ili bazična respiratorna potpora, zajedno sa potporom još najmanje dva organska sistema (pacijenti sa disfunkcijom više organa).

Broj postelja za visoko zavisne pacijente iz stava 1. tačke 1) ovog člana može biti najviše dva puta veći od broja postelja iz stava 1. tač. 2) i 3) ovog člana.

Član 41

Kapaciteti odeljenja za intenzivno lečenje i negu Nivo 2 - intenzivnog lečenja i nege i Nivo 3 - intenzivnog lečenja i nege iz člana 40. ove uredbe obezbeđuju se u odnosu na broj postelja u zdravstvenoj ustanovi sa sledećim učešćem, i to u:

1) opštoj i specijalnoj bolnici za kratkotrajnu hospitalizaciju do 5%;

2) kliničko-bolničkom centru do 6%;

3) klinici, institutu i kliničkom centru do 8%;

4) urgentnom centru, specijalnoj bolnici (odeljenju) za cerebrovaskularna oboljenja i Institutu za neonatologiju do 20%.

Udeo postelja Nivoa 3 - intenzivnog lečenja i nege u ukupnom broju postelja intenzivnog lečenja i nege iz stava 1. ovog člana ne može biti veći od:

1) 10% u opštoj i specijalnoj bolnici za akutna stanja i oboljenja;

2) 15% u kliničko-bolničkom centru;

3) 20% u klinici, institutu i kliničkom centru;

4) 25% u urgentnom centru kliničkog centra i specijalnoj bolnici za cerebrovaskularna oboljenja.

U specijalnim bolnicama za dugotrajnu hospitalizaciju i rehabilitaciju mogu se obrazovati bolničke jedinice za nepokretne i ograničeno pokretne pacijente i za pacijente kojima je, zbog prirode bolesti i stanja, neophodan dodatni nadzor i potpora (Nivo 1 intenzivnog lečenja i nege).

VII PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 42

Zdravstvene ustanove u državnoj svojini na teritoriji Autonomne pokrajine Kosovo i Metohija u pogledu vrste, strukture, kapaciteta i bolničkih postelja raspoređuju se u skladu sa zakonom i ovom uredbom.

Član 43

Danom stupanja na snagu ove uredbe prestaje da važi Uredba o planu mreže zdravstvenih ustanova ("Službeni glasnik RS", br. 13/97, 58/97, 31/98, 1/99, 37/99 i 21/05).

Član 44

Ova uredba stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

*Samostalni član Uredbe o dopuni
Uredbe o Planu mreže zdravstvenih ustanova*

("Sl. glasnik RS", br. 119/2007)

Član 2

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primenjuje se od 1. januara 2008. godine.

*Samostalni član Uredbe o izmenama i dopunama
Uredbe o Planu mreže zdravstvenih ustanova*

("Sl. glasnik RS", br. 84/2008)

Član 26

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".